

2. almenførende eller på anden måde almennyttige og
3. anvender midler til forskning.

Alle 3 betingelser skal være opfyldt.

Udtrykket hjemmehørende her i landet svarer til betegnelsen i selskabsskattelovens § 1. Ifølge praksis er det derfor afgørende, at såvel bestyrelsen – i hvert fald flertallet af bestyrelsen – som hovedkontoret befinder sig her i landet.

En institution betragtes som almennyttig, når dens virke i samfundet kan karakteriseres som nyttigt ud fra den i befolkningen almindeligt fremherskende opfattelse. Endvidere skal institutionens formål komme en vis større kreds til gode.

Begreberne almenvelgørende og almennyttige skal forstås på samme måde, som de forstås i ligningslovens § 8 A om fradragsret for gaver til almenvelgørende eller på anden måde almennyttige institutioner.

Forskning forstås som videnskabelig undersøgelse og granskning. Undersøgelserne kan indgå som et led i egentlig grundforskning. De kan også være rettet mod praktiske mål eller anvendelser.

Til § 1, nr. 6.

1. Efter forslaget skal en arbejdsgiver, der afholder lønmodtagerens udgifter ved rejse i udlandet ved udlæg efter regning, herudover kunne udbetale en skattefri godtgørelse på op til 60 pct. af Ligningsrådets satser for skattefri rejsegodtgørelse.

2. Efter gældende ret kan arbejdsgiveren afholde lønmodtagerens udgifter ved rejse i udlandet enten ved refusion af udlæg efter regning eller ved at udbetale en skattefri rejsegodtgørelse efter Ligningsrådets satser, jfr. ligningslovens § 9, stk. 5.

Refusion af udlæg efter regning er skattefri for lønmodtageren, idet lønmodtageren ikke herved opnår en økonomisk fordel. Er der tale om en personligt drevet virksomhed, anses udgiften for arbejdsgiverens driftsudgift, der kan fradrages fuldt ud i den personlige indkomst.

Ved rejse i udlandet kan der efter Ligningsrådets anvisninger ydes en skattefri rejsegodtgørelse pr. dag fastsat i det pågældende lands valuta under hensyntagen til prisniveauet i landet. Såfremt der ikke er fastsat satser for det enkelte land, udgør satsen 350 kr. Rejsegodtgørelse tilsigter at dække lønmodtagerens merudgifter til måltider, småfor nødenheder, lokaltransport på bestemmelsesstedet, indskrivning af rejsegods m.v.

Hvis arbejdsgiveren ved lønmodtagerens rejse i udlandet afholder alle udgifter til fortæring som

udlæg efter regning, kan der efter Ligningsrådets anvisninger udbetales skattefri godtgørelse svarende til 25 pct. af godtgørelsesbeløbet pr. døgn til dækning af andre merudgifter, som er omfattet af godtgørelsen. Ydes kun enkelte måltider, skal den faste godtgørelse reduceres med 15 pct. for morgenmad, 30 pct. for frokost og 30 pct. for middag.

Hoteludgifter, transportudgifter (bortset fra lokaltransport) og andre udgifter, der ikke er omfattet af godtgørelsen, kan dækkes skattefrit ved udlæg efter regning. Såfremt der ikke fremvises dokumentation for hoteludgifter, kan der dog ydes en skattefri godtgørelse på 125 kr.

Alle godtgørelsesbeløb for udokumenterede udgifter nedsættes med 1/4 ved udstationering mere end 28 dage.

Lønmodtageren kan ikke oppebære skattefri godtgørelse, såfremt de udgifter, godtgørelsen tilsigter at dække, refunderes efter regning. Tilsvarende kan lønmodtageren heller ikke opnå fradrag for udgifter dækket ved udlæg efter regning eller af en skattefri godtgørelse. Overstiger de dokumenterede erhvervsmæssige udgifter den skattefri godtgørelse, kan forskellen fradrages i lønmodtagerens skattepligtige indkomst. Udbetales ingen rejsegodtgørelse, kan lønmodtageren vælge mellem at fradrage et beløb svarende til godtgørelsessatsen eller de dokumenterede udgifter. Lønmodtageren kan dog kun foretage fradrag i det omfang, de samlede fradragsberettigede udgifter overstiger 3.000 kr., jfr. ligningslovens § 9, stk. 1.

3. De af Ligningsrådet fastsatte godtgørelsesbeløb for merudgifter ved rejse i udlandet er identiske med de godtgørelser, som offentligt ansatte kan opnå. Privat ansatte lønmodtagere, f.eks. eksportsælgere m.fl., vil dog ofte rejse på vilkår, der er væsentligt anderledes end dem, der gælder for tjenestemænd og andre offentligt ansatte. Disse grupper vil derfor som altovervejende hovedregel rejse på udlæg efter regning.

Udlæg efter regning forudsætter som nævnt, at det er muligt at fremskaffe dokumentation – eksterne bilag – for udgifterne. Ved rejse i udlandet af blot lidt længere varighed kan dette i sig selv være vanskeligt, og det er desuden en almindelig erfaring, at det i en række lande i praksis er umuligt at få kvittering for alle udgifter. Det gælder således taxa, mindre gaver, mindre restaurationsbesøg, adgangsbillet til udstillinger m.v. I det omfang, det er muligt, vil fortæringsudgifterne derfor blive dækket efter regning med den virkning, at den skattefri godtgørelse kun bliver 25 pct. af de af Ligningsrådet fastsatte godtgørelsesbeløb. Anven-